॥ मानवे धर्म्मशास्त्रे भृगुप्रोक्तायां संहितायां ॥

॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥

विद्वद्भिः सेवितः सद्भिर्नित्यमद्वेषरागिभिः ।
हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्म्मस्तं निबोधत ॥ १ ॥
कामात्मता न प्रशस्ता न चैवेहास्त्यकामता ।
काम्यो हि वेदाधिगमः कर्म्मयोगश्च वैदिकः ॥ २ ॥
सङ्कल्पमूलः कामो वै यज्ञाः सङ्कल्पसम्भवाः ।
व्रता नियमधर्म्माश्च सर्व्वे सङ्कल्पजाः स्मृताः ॥ ३ ॥
अकामस्य क्रिया काचिद् दृश्यते नेह कर्हिचित् ।
यद् यद्धि कुरुते किञ्चित् तत् तत् कामस्य चेष्टितं ॥ ४ ॥
तेषु सम्यग्वर्त्तमानो गच्छत्यमरलोकतां ।
यथा सङ्कल्पितांश्चेह सर्व्वान् कामान् समश्नुते ॥ ५ ॥
वेदोऽखिलो धर्म्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदां ।
आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च ॥ ६ ॥
यः कश्चित् कस्यचिद्धर्म्मो मनुना परिकीर्त्तितः ।
स सर्व्वोऽभिहितो वेदे सर्व्वज्ञानमयो हि सः ॥ ७ ॥